

CHÚA NHẬT TUẦN VI MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

⇒ Nếu con muốn thì hãy giữ các điều răn mà trung tín làm điều đẹp ý Đức Chúa. Trước mặt con, Người đã đặt lửa và nước, con muốn gì, hãy đưa tay ra mà lấy.

Trước mặt con người là cửa sinh cửa tử, ai thích gì, sẽ được cái đó.

Vì trí khôn ngoan của Đức Chúa thật lớn lao,
Người mạnh mẽ uy quyền và trông thấy tất cả.
Người để mắt nhìn xem những ai kính sợ Người,
và biết rõ tất cả những gì người ta thực hiện. Người
không truyền cho ai ăn ở thất đức,
cũng không cho phép ai phạm tội. (Hc 15,15-20)

⇒ Thừa anh em, điều chúng tôi giảng dạy cho các tín hữu trưởng thành là một lẽ khôn ngoan, nhưng không phải là lẽ khôn ngoan của thế gian, cũng không phải của các thủ lãnh thế gian này, là những kẻ sớm muộn gì cũng phải diệt vong. Trái lại, chúng tôi giảng dạy lẽ khôn ngoan nhiệm mầu của Thiên Chúa đã được giữ bí mật, lẽ khôn ngoan mà Thiên Chúa đã tiên định từ trước muôn đời, cho chúng ta được vinh hiển. Lẽ khôn ngoan ấy, không một ai trong các thủ lãnh thế gian này đã được biết, vì nếu biết, họ đã chẳng đóng đinh Đức Chúa hiển vinh vào thập giá.

Nhưng, như đã chép: **Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai mến yêu Người.**

Còn chúng ta, chúng ta đã được Thiên Chúa mạc khải cho, nhờ Thần Khí. Thật vậy, Thần Khí thấu suốt mọi sự, ngay cả những gì sâu thẳm nơi Thiên Chúa. (1Cr 2:6-10)

⇒ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em đừng tưởng Thầy đến để bãi bỏ Luật Mô-sê hoặc lời các ngôn sứ. Thầy đến không phải là để bãi bỏ, nhưng là để kiện toàn. Vì, Thầy bảo thật anh em, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm một phết trong Lê Luật cũng sẽ không qua đi, cho đến khi mọi sự được hoàn thành.

Vậy ai bãi bỏ dù chỉ là một trong những điều răn nhỏ nhất ấy, và dạy người ta làm như thế, thì sẽ bị gọi là kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời. Còn ai tuân hành và dạy làm như thế, thì sẽ được gọi là lớn trong Nước Trời.

“Vậy, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.

“Anh em đã nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ giết người; ai giết người, thì đáng bị đưa ra toà. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Bất cứ ai giận anh em mình, thì đáng bị đưa ra toà. Ai mắng anh em mình là đồ ngốc, thì đáng bị đưa ra trước Thượng Hội Đồng. Còn ai chửi anh em mình là quân phản đạo, thì đáng bị lửa hoả ngục thiêu đốt.

Vậy, nếu khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ, mà sự nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ lại đó trước bàn thờ, đi làm hoà với người anh em ấy đã, rồi trở lại dâng lễ vật của mình.

Anh hãy mau mau dàn xếp với đối phương, khi còn đang trên đường đi với người ấy tới cửa công, kéo người ấy nộp anh cho quan toà, quan toà lại giao anh cho thuộc hạ, và anh sẽ bị tống ngục. Thầy bảo thật cho anh biết: anh sẽ không ra khỏi đó, trước khi trả hết đồng xu cuối cùng.

“Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Chớ ngoại tình. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: Bất cứ ai nhìn người phụ nữ mà thèm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi.

Nếu mắt phải của anh làm có cho anh sa ngã, thì hãy móc mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân bị ném vào hoả ngục.

Nếu tay phải của anh làm có cho anh sa ngã, thì hãy chặt mà ném đi; vì thà mất một phần thân thể, còn hơn là toàn thân phải sa hoả ngục.

“Luật còn dạy rằng: Ai rẫy vợ, thì phải cho vợ chứng thư ly dị. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: ngoại trừ trường hợp hôn nhân bất hợp pháp, bất cứ ai rẫy vợ là đẩy vợ đến chỗ ngoại tình; và ai cưới người đàn bà bị rẫy, thì cũng phạm tội ngoại tình.

“Anh em còn nghe Luật dạy người xưa rằng: Chớ bội thề, nhưng hãy trọn lời thề với Đức Chúa. Còn Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: đừng thề chi cả. Đừng chỉ trời mà thề, vì trời là ngai Thiên Chúa. Đừng chỉ đất mà thề, vì đất là bệ dưới chân Người. Đừng chỉ Giê-ru-sa-lem mà thề, vì đó là thành của Đức Vua cao cả. Đừng chỉ lên đầu mà thề, vì anh không thể làm cho một sợi tóc hoá trắng hay đen được. Nhưng hễ ‘có’ thì phải nói ‘có’, ‘không’ thì phải nói không; thêm thắt điều gì là do ác quỷ.” (Mt 5:17-37)

***

+> “...*Trước mặt con người là cửa sinh cửa tử,
ai thích gì, sẽ được cái đó...*”

== Đấng Tạo hóa khi tạo dựng muôn loài muôn vật – và đã ban cho, đặc biệt loài người [và “bậc” cao hơn = thiên thần (?) mà ngôn ngữ vncs gọi là “cao cấp” (?!) – trong số đó có lẽ bậc cao nhất là nhóm do LUCIFER (LUX = ánh sáng) lãnh đạo và chúng ta đã nghe biết sự phản động và án phạt muôn đời dành cho nhóm này như thế nào rồi! được TỰ DO LỰA CHỌN: “...*ai thích gì, sẽ được cái đó...*” kể cả SỐNG HAY CHẾT.]

== Nói đến bốn (4) chữ TỰ DO LỰA CHỌN, chúng ta liên nghĩ ngay đến tối thiểu phải có hai (2) con đường để chọn một trong hai; trong trường hợp này hai con đường đưa đến:

1 = SỰ SỐNG,

2 = SỰ CHẾT;

và đó mới chính là “cốt lõi”, mục đích cứu cánh cuối cùng của một kiếp người (không ngoại trừ bậc “cao cấp” như Lucifer và đồng bọn) [theo tu

tưởng của thánh Augustinô, có thể khi được tạo dựng (sinh ra đời ở trần gian này) mỗi người chúng ta không có lựa chọn, nhưng để hưởng được SỰ SỐNG VĨNH CỬU hay SỰ CHẾT MUÔN ĐỜI, thì mỗi một cá thể chúng ta phải TỰ DO LỰA CHỌN CHO CHÍNH MÌNH...]

== Chính vì TỰ DO LỰA CHỌN này mà Đấng Emmanuel – Thiên-Chúa-đến-ở-với-loài-người = Đức GIÊSU KI-TÔ – “vốn dĩ là Thiên Chúa mà Người không muốn giữ địa vị ngang hàng với Thiên chúa, nhưng còn tự hạ mang thân phận làm người như chúng ta... để cứu độ chúng ta” (xin diễn nôm: “chỉ cho ta và tha thiết mời gọi mỗi một chúng ta TỰ DO CHỌN LỰA con đường SỐNG theo chân Người” (thánh Phaolô).)

== Mới thoáng nhìn qua, vấn đề TỰ DO LỰA CHỌN xem ra như trò chơi gamble = **nhất 9 nhì bù, hoặc hên xui may rủi fifty/fifty!** = KHÔNG đâu, vì Đấng Tạo Hóa còn ban cho tạo vật một bảo vật từ chính Người mà có: “... Trí khôn ngoan của Đức Chúa thật lớn lao, Người mạnh mẽ uy quyền và trông thấy tất cả. Người để mắt nhìn xem những ai kính sợ Người, và biết rõ tất cả những gì người ta thực hiện. Người không truyền cho ai ăn ở thất đức, cũng không cho phép ai phạm tội.”

== Trong thực tế của cuộc sống ở trần gian này, không ai trong chúng mà đã không hơn một lần PHẢI “**tự do lựa chọn**”. Tranh vẽ hí họa dưới đây (cám ơn bạn fb ĐĐ đã chia sẻ) thật thâm thúy và ít nhiều diễn tả rõ nét một phương diện nào đó loại “**tự do lựa chọn**” này, một thứ tự do (cứ cho là tự do) do con người “có quyền” hay “tước đoạt quyền” áp đặt trên người khác yếu thế hơn, v.v...

== Chắc hẳn không ai trong chúng ta mong ước loại tự do kiểu này!

+> *Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai mến yêu Người.*

== Thành thật mà nói, ít người trong chúng ta – vốn ít nhiều là phạm phu tục tử - “được phúc” lo nghĩ đến cuộc sống ngày sau (không thuộc thế giới trần tục hiện tại), nói cách khác, có thật sự có một đời sống mai sau khi mình “lìa khỏi” cuộc sống trần tục này nơi dương thế? = một cuộc sống “vĩnh cửu/muôn đời muôn kiếp” mà tôn giáo nào cũng không ngừng nhắc nhở hằng ngày cho tín đồ của tôn giáo mình: nào là... “kiếp sau” (theo thuyết luân hồi của Phật giáo), nào là “sống lại” cùng thần thánh trên trời vui hưởng ánh sáng nghìn thu hoặc “muôn đời” bị án phạt cùng Lucifer/satan và đồng bọn, v.v... (theo giáo lý Thiên Chúa giáo, đặc biệt là công giáo), v.v...

== Câu chuyện của vị tông đồ Tôma “cứng lòng TIN” vào sự sống lại thực sự của Đức Ki-tô, kể lại rằng:... Đức Giêsu phán bảo cùng thánh Tôma sau khi ông tông đồ này đòi phải **thấy tận mắt những vết đóng đinh trên tay, chân, và xỏ bàn tay vào nơi Thầy chí thánh bị đâm thủng trên thập giá... mới chịu tin**, và khi được thỏa mãn – nghĩa là TIN rồi mới quỳ phục thốt lên: ‘Lạy Chúa là Thiên Chúa của con!': ‘Này Tôma, vì con thấy rồi con mới tin, **nhưng phúc cho ai không thấy mà tin**’? Phải chăng đây là một sự thách đố của TỰ DO LỰA CHỌN giữa hai (2) con đường TIN và KHÔNG TIN?

== Thánh Phaolô được phúc cảm nhận – hơn ai hết, vì chính khi Phaolô đang hùng hổ trên đường truy lùng bắt bớ những ai TIN vào Đức Giêsu ==

nghĩa là ông Phaolô KHÔNG/CHƯA tin thì kìa: tiếng từ trời vang dội xuống: SA-UN, SA-UN, sao ngươi lại tìm bắt bớ Ta?" Và chúng ta đã biết chuyện gì xảy ra sau đó cho Phaolô. – một sự cảm nhận mà Phaolô chỉ biết diễn tả bằng câu nói ***Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai mến yêu Người.***

***

Đức Giêsu Kitô khai giảng con đường cứu độ, con đường về lại Nước Trời, bằng diễn giải LUẬT cũ (thời ông Môsê đón nhận trên núi Sinai) theo hình thức tuyên bố **bản tuyên ngôn về Hiến Chương Nước Trời**. Chúng ta thử đặt mình trong số hàng ngàn người đã theo Giêsu, đích thân nghe lời giảng dạy và nhất là nghe chính miệng Người nói ra bản tuyên ngôn Nước Trời, với những lời dẫn giải xét ra rất chi tiết cụ thể tưởng rằng không còn gì rõ ràng hơn:

"Anh chị em đừng tưởng rằng Tôi đến để hủy bỏ Lễ Luật và các Tiên tri. Tôi đến không phải để hủy bỏ mà để làm cho trọn...";

• **"Anh chị em đã nghe điều răn.... Còn Tôi, Tôi bảo cho anh chị em biết...."**

Chắc hẳn vừa lắng nghe, chúng ta vừa có thể có những phản ứng khác nhau :

1. **vui mừng và hy vọng**, nếu chúng ta thuộc đám dân nghèo, tầm thường, những mơ ước tìm được nguồn an ủi, dầu chỉ là một lời xoa dịu hứa hẹn ủi an cho cuộc đời vốn lam lũ khổ cực, được phần dễ chịu hơn và nuôi hy vọng hơn vào tương lai... "được chúc phúc";

2. **nhún vai dửng dưng**, thoáng ngạc nhiên vì những lời xem ra "chương tai" = nghèo rớt mồng tơi, 'làm ngày không đủ tranh thủ làm đêm' để kiếm sống nuôi thân, nuôi bầy con... mà là "phúc thay!" ư ?
3. **nhàm chán quá** - biết rồi rõ khổ! Ông nào Bà nào cũng đao to búa lớn, tuyên bố vung vít, hứa hẹn đủ điều... mong lôi cuốn thu hút người ta theo mình, đạt được mục đích rồi thì... sicut era! - đâu lại hoàn đâu...
4. **nếu đường về lại Nước Trời** mà đòi hỏi và khó khăn quá như vậy thì ai mà tìm về cho nổi ? (Mt. 20:25)
5. **ông Giêsu "mất trí" rồi sao?** (Marcô 3:21): tuyên bố những điều trái ngược với ước muốn 'tự nhiên' của loài người !
6. v.v và v.v....

Tự trung, Đức Giêsu "**có mệnh làm cơ cho nhiều người bỏ nhào và chỗi dậy, và làm dấu gọi lên chống đối...**" (Luca 2:34).

Trong cuộc sống thực tế, nhất là đối với người Việt hải ngoại, khi chúng ta mới chân ước chân ráo bước vào đất Mỹ, Pháp, Úc, hay một quốc gia tự do nào đó, chúng ta đều rằm rắp lắng nghe và tuân theo sự chỉ dẫn của người hướng dẫn. Lắm lúc rất bực mình khó chịu, nhưng cũng dần lòng - chẳng những dần lòng mà còn sung sướng và an tâm vì đã nghe được hết các điều chỉ dẫn và vui mừng đã thi hành đúng, trọn vẹn các chỉ dẫn đó...

Nhắc lại "chuyện xưa" : ngay sau ngày 30-4-1975, một số người còn kẹt lại tại Việt Nam đã mất ăn mất ngủ, tâm thần xao xuyên lo âu, bức rút hồi hộp suốt một ngày một đêm... chỉ vì "không kịp trình diện" để "được khoan hồng!"

Phải chăng chúng ta háo hức rằm rắp lắng nghe và tuân hành chỉ thị hoặc chỉ dẫn, để đạt được một việc mà chúng ta cho là có lợi vật chất cho bản thân mình?

Cũng thế, dù chúng ta phản ứng cách nào đi nữa đối với Lời Hằng Sống của Đức Ki-tô, chúng ta cũng phải biết rằng chỉ có một con đường duy nhất dẫn đến một môi lợi vĩnh cửu là đạt đến Nước Trời : lắng nghe và thi hành Lời chỉ dạy và dẫn lối của Đấng từ Trời xuống. Vấn đề là chúng ta có nhận thức và cảm nhận được môi lợi vĩnh cửu đó hay không?

Đề nghị anh chị em đi dâng lễ Chúa Nhật, hát tụng ca Alléluia trước khi công bố Tin Mừng, chúng ta lắng đọng tâm hồn, khẩn khoản cầu xin Thần Khí Thiên Chúa

cho chúng ta biết "đón nhận" Đức Ki-tô chính là "Ngôi Lời của Thiên Chúa đã mặc xác phàm và đến-ở-với-chúng-ta", cùng lắng nghe và tuân giữ Lời Người chỉ dạy trên đường về lại Quê Trời, để được "Người làm cho chúng ta trở thành con cái của Thiên Chúa", nghĩa là được chung hưởng mọi lợi vĩnh cửu trong Nước Trời.

